

Υπόθεση T-369/03 R

Arizona Chemical BV κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Ασφαλιστικά μέτρα — Οδηγία 67/548/ΕΟΚ — Επείγων χαρακτήρας»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 16ης Ιανουαρίου 2004 . . . Π - 208

Περίληψη της διατάξεως

1. Ασφαλιστικά μέτρα — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Επείγων χαρακτήρας — «*Fumus boni juris*» — Σωρευτικός χαρακτήρας — Στάθμιση του συνόλου των διακυβευομένων συμφερόντων — Εξουσία εκτιμήσεως του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

(Άρθρο 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

2. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Αρνητική διοικητική απόφαση — Επείγων χαρακτήρας — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Βάρος αποδείξεως
(Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)
3. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Οικονομική ζημία — Κατάσταση δυνάμενη να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξη της αιτούσας εταιρίας — Εκτίμηση λαμβανομένης υπόψη της καταστάσεως του ομίλου στον οποίο αυτή συμμετέχει
(Άρθρα 235 ΕΚ, 242 ΕΚ, 243 ΕΚ και 288 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

1. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής μπορεί να χορηγήσει τα προσωρινά μέτρα εφόσον αποδεικνύεται ότι η λήψη τους δικαιολογείται εκ πρώτης όψεως εν τοις πράγμασι και κατά νόμον (*fumus boni juris*), έχουν δε επείγοντα χαρακτήρα υπό την έννοια ότι, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στα συμφέροντα του αιτούντος, είναι αναγκαίο να ληφθούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της αποφάσεως επί της κύριας δίκης. Οι ανωτέρω προϋποθέσεις είναι σωρευτικές, πράγμα που σημαίνει ότι τα προσωρινά μέτρα πρέπει να απορρίπτονται αν δε συντρέχει μία από αυτές. Εξάλλου, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων σταθμίζει, κατά περίπτωση, τα εμπλεκόμενα συμφέροντα.

Επίσης, στο πλαίσιο της συνολικής αυτής εξετάσεως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και είναι ελεύθερος να καθορίσει, ενόψει των ιδιομορφιών της υποθέσεως, τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να εξακριβωθεί η συνδρομή των διαφόρων αυτών προϋποθέσεων καθώς και τη σειρά με την οποία θα διεξαχθεί η εξέταση, εφόσον κανένας κανόνας κοινοτικού δικαίου δεν του επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο αναλύσεως για να εκτιμήσει την αναγκαιότητα της εκδόσεως διατάξεως περί προσωρινών μέτρων.

(βλ. σκέψεις 31-33)

Επιπλέον, τα αιτούμενα μέτρα πρέπει να είναι προσωρινά υπό την έννοια ότι δεν προδικάζουν τα επίδικα νομικά ή πραγματικά ζητήματα ούτε εξουδετερώνουν εκ των προτέρων τις συνέπειες της μεταγενέστερης αποφάσεως επί της κύριας δίκης.

2. Κατ' αρχήν, δεν νοείται αίτηση αναστολής εκτελέσεως αρνητικής διοικητικής αποφάσεως, δεδομένου ότι η ικανοποίησή της δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της καταστάσεως του αιτούντος.

Εξάλλου, το επείγον μας αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη που υφίσταται για την έκδοση προσωρινής αποφάσεως προς αποφυγή της επελεύσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδοχο που αιτείται το προσωρινό μέτρο. Όπως ειδικότερα, οσάκις η ζημία εξαρτάται από τη συνδρομή πλειόνων παραγόντων, αρκεί να εμφανίζεται ως προβλέψιμη με επαρκή βαθμό πιθανολογήσεως. Πάντως, ο αιτούμενος το προσωρινό μέτρο εξακολουθεί να οφείλει να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων υποτίθεται ότι στηρίζεται η πιθανολόγηση παρόμοιας σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας.

(βλ. σκέψεις 62, 71, 72)

3. Αμγώς οικονομικής φύσεως ζημία δεν μπορεί, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, να εκληφθεί ως ανεπανόρθωτη ή ως δυσχερώς επανορθώσιμη,

εφόσον μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης οικονομικής αντισταθμίσεως. Η ζημία αυτή, μη τερματιζόμενη αποκλειστικά και μόνο με την εκτέλεση της αποφάσεως επί της κύριας δίκης, συνιστά απώλεια δυνάμενη να επανορθωθεί οικονομικά διά των προβλεπομένων από τη Συνθήκη ενδίκων βοηθημάτων, ιδίως των άρθρων 235 ΕΚ και 288 ΕΚ.

Στην περίπτωση κατά την οποία υποστηρίζεται ότι η οικονομική κατάσταση της αιτούσας εταιρίας είναι ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξή της, η εκτίμηση της υλικής καταστάσεώς της πρέπει να χωρεί, ιδίως, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του ομίλου με τον οποίο την συνδέει η ιδιότητά της ως μετόχου.

(βλ. σκέψεις 75, 87)